

holdning, nemlig at for at kunne stille et troværdigt bidrag til NATO, er det nødvendigt, at Danmark har værnepligt, ellers vil vi ikke være i stand til at stille med styrker i en størrelse, som giver os en vægtig NATO-kommandostruktur og NATO-samarbejde, som vi mener, at vi bør have.

Samtidig vil jeg også godt sige til hr. Villy Søvndal, at værnepligten ikke er tilrettelagt ud fra et retfærdighedsprincip, for hvis man gjorde det, så skulle den for det første ikke kun omfatte alle unge mænd, men også alle unge kvinder. Og så skulle det selvfølgelig også være på sådan en måde, så de, der af den ene eller den anden grund, ikke var egnede til værnepligtstjeneste, forrettede den anden tjeneste.

Vi har faktisk et helt andet udgangspunkt, når vi tager stilling til, hvor mange der skal indkaldes, og for nu at undgå myter vil jeg godt sige, at i øjeblikket indkalder vi altså godt 40 pct. af de egnede unge mænd til at aftjene værnepligten. Når vi gør det, så indkalder vi kun det antal, der er brug for for at friske dem i mobiliseringsstyrken, og vi beholder dem ikke inde i længere tid, end det er nødvendigt for at uddanne dem til de funktioner, de skal have i mobiliseringsstyrken.

Det hænger selvfølgelig også sammen med, at de unge mennesker, som vi trækker ind for at udføre værnepligtstjeneste, skal forlade de uddannelser, de er i gang med, eller det arbejde, de har ude i det almindelige samfund, hvor de gør nytte.

Så vores udgangspunkt er, at vi ikke indkalder flere end højst nødvendigt, og vi beholder dem heller ikke længere end højst nødvendigt.

Men det er også klart, at vores værnepligt og de værnepligtige ud over den opgave, der er hovedopgaven, nemlig at vi kan stille et troværdigt bidrag til NATO, samtidig er grundlag for rekruttering til Den Danske Internationale Brigade, og at vi i international tjeneste – om jeg så må sige – er i stand til at være i en større vægtklasse, end det umiddelbart kunne se ud til, fordi vi blandt de værnepligtige tegner cirka halvdelen af de unge mænd og kvinder, som er ude at gøre international tjeneste.

Endelig gælder det jo også, at de værnepligtige er et vigtigt grundlag for rekruttering til forsvarrets faste militære personel. En stor del kommer fra værnepligten og vælger at blive i forsvarret, fordi de har fået smag for det.

Så jeg mener ikke, at der er noget alternativ til værnepligten, sådan som verden ser ud i dag.

Jeg kan måske gøre en lille bemærkning om trusselsbilledet. Det var, som om fru Annette Jørgensen var bekymret over, at der ikke længe var nogen umiddelbar trussel mod dansk område. Der vil jeg godt sige, at det er vi tværtimod glade for. Det blev også understreget i Forsvarskommissionens betænkning.

Det med, at man ikke mener, at der er risiko for, at der kan komme en direkte trussel mod Danmark i de næste 10 år, er ikke kun noget, Forsvarskommissionen fandt på. Det er Forsvarets Efterretningsstjenestes vurdering, og jeg kan i øvrigt sige, at det også er NATO's vurdering. Så det er ikke noget, der sådan bare blev hentet ned fra den blå luft. Tværtimod er der altså en lang række folk og de folk, der bør have mest forstand på de her ting, der er enige om inden for NATO, at der er en 10-års-horisont,

Men jeg er altså også fuldstændig enig med fru Annette Jørgensen og også med hr. Melchior, der understregede, at det selvfølgelig ikke skal lede til letsindighed. Og det er også klart, at hvis der skulle opstå en trussel igen, så er det vigtigt, at vi vil være i stand til at imødegå den. Derfor skal vi selvfølgelig opretholde et dansk beredskab og have en mobiliseringsstyrke af en størrelse, som er nødvendig for at kunne løse opgaven, hvis der igen skulle opstå en trussel.

Hvis man kan sige det på den måde, så har vi været en lille smule konservative på det her punkt. Vi sigter efter et bevægeligt mål, og i takt med, at den internationale udvikling har forandret sig, har vi også kunnet reducere den mobiliseringsstyrke, Danmark skal kunne stille med. Men vi gør det med forsigtighed, fordi vi ved, at tingene pludselig kan gå den anden vej.

I det hele taget kan man sige, hvis man kigger tilbage over de forsvarsforlig, jeg har været med til at indgå siden Murens fald, at vi gradvist har ændret dansk forsvar med en lille smule forsigtighed, fordi vi ved, at den tendens, der er lige i øjeblikket, jo pludselig kan vise sig at gå den anden vej.

Hr. Søvndal havde også nogle bemærkninger om FN og OSCE, og det er rigtigt, at vi ikke har betinget os udtrykkeligt, at der skal være sådan et mandat. Det er simpelt hen, fordi det afspejler den erfaring, vi var igennem her i Folketingssalen i forbindelse med det, der skete i Kosovo, og hvor et stort flertal her i Folketinget besluttede, at selv om der ikke var et udtrykkeligt FN-mandat til at anvende magt i den situation, så mente vi, at der i FN-pagtens artikler om krænkelser af menneskerettighederne var et så solidt grund-